

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **Bc. S. M.**, zast. Mgr. Leonidem Kushnarenkem, advokátem se sídlem Praha 1, Politických vězňů 21, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2016, č. j. CPR-1693-2/ČJ-2016-930310-V234, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2016, č. j. 4 A 25/2016 - 37, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 12. 4. 2016, č. j. 4 A 25/2016 - 37 pro opožděnost odmítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného o správním vyhoštění žalobce ze dne 18. 2. 2016 č. j. CPR-1693-2/ČJ-2016-930310-V234. Nejvyšší správní soud následně obdržel kasační stížnost žalobce (dále též „stěžovatele“) proti tomuto rozhodnutí městského soudu.

V ní stěžovatel městskému soudu vytkl nesprávné právní posouzení účinků doručení žalovaného rozhodnutí bývalému zástupci Mgr. J. K. Taktéž uvedl, že pokud by mu bylo žalované rozhodnutí (stěžovatel v kasační stížnosti zřejmě omylem opakovaně uvedl „*usnesení*“) doručeno správně, využil by neprodleně opravné prostředky k ochraně svých práv (stěžovatel zřejmě omylem opakovaně nepřesně uvedl, že by podal „*kasační stížnost*“). Dále uvedl, že po vydání rozhodnutí uzavřel registraci se svým partnerem – občanem České republiky a z tohoto důvodu požádal o přechodný pobyt na území České republiky (k tomu mj. předložil oznámení ministerstva vnitra o zahájení uvedeného správního řízení). Samotný návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti již blíže neodůvodnil.

Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti krátce ztotožnil s názorem městského soudu a ve věci setrval na svém dosavadním postoji. Navrhl proto jednak zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť žalobce neuvedl žádné relevantní důvody, proč by mu měl být odkladný účinek kasační stížnosti přiznán, tak i zamítnutí kasační stížnosti pro nedůvodnost.

Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní kasační stížnost obecně odkladný účinek nemá a kasační stížnosti jej nepřiznává ani speciální zákon (srov. ustanovení §§ 171 a 172 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území

České republiky). Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. V tomto případě tak platí, že kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Stěžovatel, jak již bylo výše uvedeno, žádnou takovou újmu netvrdí. *Ex officio* ji neshledal ani Nejvyšší správní soud. Možné negativní důsledky správního vyhoštění – potenciální osobní absence v řízení o kasační stížnosti – zmírňuje skutečnost, že stěžovatele v řízení, jež se zpravidla vede bez jednání (srov. § 109 odst. 2 s. ř. s.), zastupuje advokát. Stěžovatel navíc požádal o povolení přechodného pobytu na území České republiky z důvodu soužití s partnerem – občanem Evropské unie. V této situaci proto Nejvyššímu správnímu soudu nijak nevyplývá, že by přímým následkem rozhodnutí o správním vyhoštění měla být povinnost stěžovatele vycestovat z území České republiky.

Vzhledem k tomu, že z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí mohly pro stěžovatele znamenat relevantní újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., nezabýval se již posouzením navazujících kritérií pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy poměřováním, zda by výkon nebo jiné právní následky správního rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, jakož ani tím, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publikované pod č. 1072/2007 Sb. NSS, dostupné z <http://www.nssoud.cz>).

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.)

V Brně dne 8. června 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín v. r.
předseda senátu